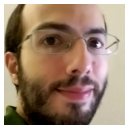
Injectar temps

Per JoanM el dt., 20/08/2019 - 21:00

Fa uns dies, tot menjant unes llenties boníssimes em van dir que el secret era cuinar-les no pas amb aigua, sinó amb caldo bullit a foc lent, que hagi tingut temps d'absorbir tot el gust. Aquest exemple em va fer pensar: tenim sempre tanta pressa que no cuinaríem mai plats d'aquesta qualitat... També les fruites, madurades en hivernacles, surten boniques però envidriades i insípides. Quan maduren a l'arbre, en canvi, "s'injecta temps" dins la fruita i llavors assoleix un gust indescriptible.

En època de vacances ens sembla igual: durant el curs anàvem a tota velocitat, i la nostra vida s'allargassava per poder arribar a tot, però ens sentíem secs, espitosos... Quan tenim temps per a gaudir de les relacions humanes, de la naturalesa, de l'art i la música, d'una lectura... d'una bona estona de pregària amb Déu, aleshores sembla que tot pren més sentit, que la vida té més gust. Hi he injectat temps, a la meva relació amb Déu, perquè pugui tenir més gust?